

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 3/2016-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 3. februára 2016 prerokoval sťažnosti obchodných spoločností GONZAGA s. r. o., Bancíkovej 1/A, Bratislava (Rvp 13733/2015), a KINROSS s. r. o., Bancíkovej 1/A, Bratislava (Rvp 16359/2015), zastúpených obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária Marônek & Partners s. r. o., Bancíkovej 1/A, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ján Marônek, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 36 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžf 63/2014 zo 4. augusta 2015 (Rvp 13733/2015) a sp. zn. 3 Sžf 117/2014 zo 6. októbra 2015 (Rvp 16359/2015) a takto

r o z h o d o l :

Veci vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 13733/2015 a sp. zn. Rvp 16359/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 13733/2015.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 9. októbra 2015 (Rvp 13733/2015) a 14. decembra 2015 (Rvp 16359/2015) doručené sťažnosti obchodných spoločností GONZAGA s. r. o. (Rvp 13733/2015), a KINROSS s. r. o. (Rvp 16359/2015; ďalej len „sťažovateľky“), vo veci namietaného porušenia ich základných práv podľa čl. 36 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Sžf 63/2014 zo 4. augusta 2015 (Rvp 13733/2015) a sp. zn. 3 Sžf 117/2014 zo 6. októbra 2015 (Rvp 16359/2015; ďalej len „napadnuté rozhodnutia“).

2. Z obsahu sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľky v právnom postavení žalobkýň v konaniach vedených najvyšším súdom sp. zn. 3 Sžf 63/2014 (Rvp 13733/2015) a sp. zn. 3 Sžf 117/2014 (Rvp 16359/2015) boli účastníčkami konaní o ich odvolaniach proti rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 1 S 61/2013-54 z 24. apríla 2014 (Rvp 13733/2015) a č. k. 6 S 15/2013-63 z 12. septembra 2014 (Rvp 16359/2015; ďalej len „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“) [vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 9101302/5/116663/12/Kiss z 10. januára 2013 (Rvp 13733/2015) a č. 9101302/5/3426669/12/Kes z 19. novembra 2012 (Rvp 16359/2015)]. Najvyšší súd v prípade oboch napadnutých rozhodnutí odvolaniami napadnuté rozhodnutia krajského súdu zrušil a konania zastavil.

Sťažovateľky s poukazom na rozhodovaciu prax krajského súdu, najvyššieho súdu, ústavného súdu, Najvyššieho správneho súdu Českej republiky, Súdneho dvora Európskej únie, ako i na podrobne uvedené skutkové okolnosti prípadov dávajú do rozporu závery napadnutých rozhodnutí najvyššieho súdu, ktorými došlo k porušeniu ich práv (bod 1) tým, že najvyšší súd v napadnutých rozhodnutiach zhodne v oboch prípadoch „... považoval stav, ktorý nastal v danej veci za nečinnosť, pričom uviedol, že správnu žalobou napadnuté oznámenie nepovažoval za rozhodnutie, ktoré by bolo spôsobilé na súdny prieskum podľa § 247 OSP, ale za iný zásah správneho orgánu, ktorý nie je rozhodnutím s tým, že žalobca... sa mal domáhať ochrany pred týmto zásahom žalobou podľa § 250v OSP“.

3. V petitoch podaných sťažnosťami preto s ohľadom na uvedené sťažovateľky žiadajú, aby ústavný súd vydal nálezy, v ktorých vysloví porušenie ich v záhlaví tohto rozhodnutia označených práv napadnutými rozhodnutiami, ktoré ďalej zruší, predmetné veci vráti najvyššiemu súdu na ďalšie konania a rozhodnutia a prizná im náhradu nemajetkovej ujmy, ako i úhrady trov konaní.

4. Ústavný súd konštatuje, že v napadnutom rozhodnutí sp. zn. 3 Sžf 117/2014 (Rvp 16359/2015) najvyšší súd explicitne vychádza zo svojho rozhodnutia sp. zn. 3 Sžf 70/2014 zo 4. augusta 2015 (pozri s. 3 predposledný odsek odôvodnenia, pozn.), ktoré je taktiež predmetom ústavného prieskumu vo veci sp. zn. Rvp 13739/2015; táto vec je pridelená rovnakej sudkyňi spravodajkyňi ako vo veci sp. zn. Rvp 13733/2015 (sudkyňa spravodajkyňa Jana Baricová). V neposlednom rade k už uvedeným trom v podstate podobným rozhodnutiam najvyššieho súdu sp. zn. 3 Sžf 63/2014 (Rvp 13733/2015), sp. zn. 3 Sžf 117/2014 (Rvp 16359/2015) a sp. zn. 3 Sžf 70/2014 (Rvp 13739/2015) konkuruje svojím právnym názorom rozhodnutie sp. zn. 8 Sžf 35/2014, ktorým najvyšší súd potvrdil (teda nie zrušil a konanie zastavil) prvostupňové rozhodnutie krajského súdu, pričom toto rozhodnutie je predmetom ústavného prieskumu vo veci sp. zn. Rvp 13738/2015; táto vec je pridelená rovnako sudkyňi spravodajkyňi Jane Baricovej.

II.

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. V zmysle dikcie ustanovenia § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

7. Zo spisov ústavného súdu sp. zn. Rvp 13733/2015 a sp. zn. Rvp 16359/2015 vyplýva, že sťažovateľky namietajú porušenie označených práv (bod 1) napadnutými rozhodnutiami, ktoré sú obsahovo totožné a odôvodnené zhodnou právnou argumentáciou. Veci vedené pod sp. zn. Rvp 13733/2015 a sp. zn. Rvp 16359/2015 spolu právne i skutkovo súvisia, sú v nich napádané obdobné uznesenia najvyššieho súdu, ktorými došlo k porušeniu ich práv a ktoré smerovali proti identickému orgánu verejnej moci, ktorý ich vydal. Sťažovateľky majú dokonca i toho istého splnomocneného zástupcu, ktorý koncipoval obe ústavnému súdu doručené sťažnosti. V neposlednom rade sudkyňi spravodajkyňi Jane Baricovej boli pridelené aj ďalšie súvisiace veci (pozri bod 4).

8. Vzhľadom na to, že obe ústavné sťažnosti spolu skutkovo úzko súvisia, sú obsahovo totožné, smerujú proti tomu istému porušovateľovi a majú totožné právne zastúpenie (ten istý advokát), ústavný súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 112 ods. 1 OSP rozhodol, že veci vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 13733/2015 a sp. zn. Rvp 16359/2015 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 13733/2015.

9. Tieto skutočnosti boli podkladom na záver ústavného súdu obsiahnutý vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. februára 2016